

Către: **Ministerului Finanțelor**
Str. Constantin Tănase nr. 7
Chișinău, MD-2005

Din partea: **Confederației Naționale a Patronatului din
Republica Moldova**
Asociația Investitorilor Străini

Data: 31.03.26

Aviz la proiectul Hotărârii Guvernului privind Taxonomia pentru finanțare durabilă

Confederația Națională a Patronatului din Republica Moldova de comunu Asociația Investitorilor Străini au examinat proiectul Hotărârii Guvernului privind Taxonomia pentru finanțare durabilă, anexele nr. 1-4 și nota de fundamentare, din perspectiva aplicabilității practice a normelor propuse, a impactului asupra mediului de afaceri, a securității juridice și a conformității cadrului european aplicabil. Proiectul urmărește, potrivit clauzei de armonizare, transpunerea parțială a Regulamentului (UE) 2020/852, precum și transpunerea Regulamentelor delegate (UE) 2023/2486 și 2021/2139, modificat prin Regulamentul delegat (UE) 2024/3215. Totodată, nota de fundamentare califică proiectul drept o „transpunere primară” menită să instituie cadrul de implementare al taxonomiei la nivel național.

În substanță, proiectul stabilește obiectivele de mediu, condițiile generale de calificare a unei activități economice drept durabilă, criteriile de contribuție substanțială, criteriile DNSH, precum și regimul garanțiilor sociale minime. În același timp, proiectul deschide calea utilizării taxonomiei în activitatea participanților la piața financiară, în raportările nefinanciare, precum și, într-o anumită măsură, în activitatea autorităților publice și a entităților de audit sau certificare. Din această perspectivă, proiectul are atât o componentă de transpunere, cât și una de operaționalizare internă.

Din analiza noastră rezultă însă că proiectul nu se limitează la o preluare neutră a cadrului UE, ci introduce și opțiuni normative proprii, unele dintre ele insuficient delimitate. Acest aspect este cu atât mai relevant cu cât tabelul de concordanță aferent Regulamentului delegat (UE) 2023/2486 indică un grad general de compatibilitate doar „parțial compatibil”, ceea ce confirmă că dosarul de transpunere însuși nu susține ideea unei compatibilități integrale și lipsite de rezerve

A. Observații generale

1. Din perspectiva patronatelor, inițiativa de a institui un cadru național de taxonomie pentru finanțare durabilă este justificată. Obiectivul de a crea un limbaj comun pentru finanțările verzi, de a orienta investițiile către activități sustenabile și de a reduce riscul de *greenwashing* este compatibil atât cu tendințele europene, cât și cu interesul economic general al Republicii Moldova de apropiere de piețele UE și de consolidare a credibilității proiectelor verzi în raport cu investitorii. Nota de fundamentare invocă expres aceste finalități și subliniază că taxonomia poate sprijini reducerea costului capitalului pentru companiile mai bine poziționate din punct de vedere climatic și de mediu.

2. În același timp, proiectul, în forma actuală, nu oferă încă un cadru suficient de clar, complet și proporțional pentru a putea fi susținut fără rezerve. În mod particular, se constată: o delimitare insuficientă între sfera aplicării obligatorii și utilizarea facultativă a taxonomiei; introducerea unor obligații operaționale largi pentru actorii financiari înainte de existența unui cadru sectorial secundar complet; incoerențe între textul proiectului și anexe; precum și o utilizare excesiv de deschisă a trimiterilor la standarde, metodologii și documente externe. Toate aceste elemente afectează previzibilitatea normei și cresc riscul unei implementări neuniforme.
3. Prin urmare, proiectul poate fi susținut ca direcție de reglementare, însă cu condiția unei revizuii substanțiale. Din perspectiva mediului de afaceri, implementarea taxonomiei trebuie să rămână strict ancorată în cadrul european expres, să evite supratranspunerea, să delimiteze clar obligațiile legale de utilizările orientative și să prevadă o tranziție reală, nu doar un termen formal de intrare în vigoare.

B. Observații specifice

4. **Clauza de armonizare** din proiect enumeră Regulamentul (UE) 2020/852 și Regulamentele delegate (UE) 2023/2486 și 2021/2139, în timp ce nota de fundamentare face referire și la Regulamentele delegate (UE) 2022/1214 și 2023/2485. Din dosar nu rezultă suficient de clar dacă aceste din urmă acte sunt transpuse doar parțial, sunt utilizate ca surse de inspirație tehnică sau sunt lăsate pentru o etapă ulterioară. Pentru un proiect cu relevanță UE, această lipsă de coerență între clauza de armonizare, nota de fundamentare și anexele tehnice afectează securitatea juridică și poate vulnerabiliza proiectul inclusiv în etapa expertizei de compatibilitate.
5. **Pct. 1** din Taxonomie prevede că instituie un cadru normativ și instituțional necesar pentru punerea în aplicare a acesteia. Problema care intervine este că textul Proiectului nu desemnează un coordonator național, nu identifică autoritățile competente, nu instituie o platformă sau să definească arhitectura de cooperare interinstituțională. Proiectul doar reglementează obligația generică a autorităților centrale de a elabora acte și de aduce cadrul normativ în conformitate cu taxonomia. Prin comparație, Regulamentul (UE) 2020/852 prevede în mod expres autorități competente, cooperarea dintre acestea și obligația statelor membre de a stabili măsuri și sancțiuni eficiente, proporționale și cu efect de descurajare. Proiectul nu conține un echivalent funcțional al art. 21 și 22 din Regulamentul UE citat supra. Astfel, lipsește și mecanismul de supraveghere și control specific taxonomiei, prin desemnarea autorităților competente cu atribuții de control. În prevederile proiectului lipsesc elementele cheie ale unei guvernante funcționale și anume: care este autoritatea care va fi coordonator al taxonomiei; cum se repartizează expres competențele între Ministerul Finanțelor, Banca Națională a Moldovei, Comisia Națională a Pieței Financiare, și alte ministere pe domeniile lor de competență. În concluzie, **ecosistemul instituțional este insuficient de definit, proiectul poate fi susținut cu condiția instituirii unei guvernante clare.**

6. **Pct. 5** al Taxonomiei folosește formula imperativă „se aplică” pentru participanții la piața financiară, pentru autoritățile publice care stabilesc cerințe pentru aceștia, pentru autoritățile publice centrale și locale și pentru entitățile obligate la declarație nefinanciară. În schimb, pct. 9 -11 utilizează formule permissive „pot aplica”, respectiv „poate utiliza” pentru autorități, entități de audit/certificare și alte întreprinderi. Aceste formulări terminologice **afectează direct determinarea caracterului obligatoriu ori facultativ al taxonomiei pentru diverse categorii de destinatari**. În lipsa unei delimitări exprese, există riscul ca autoritățile sau supraveghetorii să considere că proiectul impune obligații generale și imediate, și acolo unde cadrul european permite sau presupune doar utilizare facultativă ori aplicare sectorială ulterioară.
7. **Prevederile pct. 6-8 extind aplicarea Taxonomiei dincolo de sfera clasificării și a transparenței**, impunând utilizarea acesteia inclusiv în evaluarea ex ante a proiectelor, în alocarea investițiilor și în managementul riscului pentru bănci, OCN, piața de capital și asigurări. În lipsa unor metodologii operaționale, a unor reguli de proporționalitate și a unui tratament expres al situațiilor cu date incomplete, această formulare creează riscul ca Taxonomia să fie aplicată în practică drept filtru de acces la finanțare. Riscul este amplificat de faptul că proiectul distinge tehnic între eligibilitate și aliniere, activitățile fiind eligibile după pașii 1 și 2, iar aliniate doar după îndeplinirea suplimentară a criteriilor DNSH și a garanțiilor sociale minime fără a preciza că lipsa demonstrării alinierii complete nu echivalează, prin ea însăși, cu lipsa posibilității de finanțare. Adicional, criteriile DNSH presupun evaluări tehnice complexe, inclusiv evaluări robuste ale riscurilor climatice și utilizarea unor proiecții climatice pentru investiții majore, ceea ce poate genera aplicări excesiv de prudente în lipsa unui cadru metodologic secundar. Or, considerentul 21 din Regulamentul (UE) 2020/852 admite expres utilizarea unor evaluări și estimări prudente atunci când informațiile complete, fiabile și în timp util nu pot fi obținute în mod rezonabil, soluție care nu este reflectată în proiect.
8. **Pct. 10 din proiect are o formulare permisivă și deschisă**, și anume: entitățile de audit și/sau certificare „pot aplica” Taxonomia pentru verificarea alinierii la criterii și standarde, pentru asigurarea preciziei și transparenței rapoartelor verzi sau de durabilitate și pentru verificări de către terți privind instrumentele financiare durabile și proiectele verzi. Problema în această reglementare este că nu stabilesc elementele minime ale unui regim de verificare: cine este verficator eligibil, ce cerințe de competență, independență sau acreditare trebuie să îndeplinească, după ce metodologie se verifică alinierea, care este conținutul minim al raportului, în ce situații verificarea este obligatorie și în ce situații rămâne facultativă. În lipsa unui standard comun, două verificări privind aceeași activitate pot ajunge la concluzii diferite fără ca actul să ofere un criteriu clar de preferință sau de control. Asta reduce previzibilitatea pentru emitenți, finanțatori, auditori, investitori și autorități de supraveghere. Autoritățile nu pot controla eficient calitatea verificărilor dacă nu există un minim normativ privind eligibilitatea verficatorului, independența, documentarea, și raportarea către autoritate.
9. Proiectul și nota de fundamentare pornesc de la premisa că vor exista acte de punere în aplicare și un cadru normativ secundar, însă se recomandă ca proiectul să reglementeze, chiar la nivel de normă

primară, un minim obligatoriu al regimului de verificare, urmând ca normele secundare să detalieze aspectele tehnice. Observația este în linie cu actele UE: Regulamentul (UE) 2020/852 are în vedere instituirea mecanismelor de verificare a conformității, Regulamentul delegat (UE) 2022/1214 cere verificare de către o parte terță independentă, cu resurse și expertiză adecvate și fără conflict de interese, iar Regulamentul delegat (UE) 2023/2486 cere ca criteriile tehnice să se bazeze pe standarde și metodologii existente.

10. **Pct. 12 și 13** din Taxonomie obligă entitățile relevante să includă în declarația nefinanciară informații privind măsura în care activitățile lor sunt asociate cu activități economice durabile și să dezvăluie proporția din cifra de afaceri, CapEx și OpEx aferentă activităților aliniate. **În textul proiectului această obligație este preluată fără infrastructura metodologică europeană care o face comparabilă și verificabilă.** Regulamentul (UE) 2020/852, în pct. 22, arată că tocmai aceste KPI-uri trebuie definite mai în detaliu prin acte delegate. Iar Regulamentul delegat (UE) 2023/2486 modifică anexele Regulamentului delegat (UE) 2021/2178 introducând reguli precise: trimitere la liniile relevante din situațiile financiare, identificarea activităților neeligibile, defalcarea pe obiective de mediu și modele standard pentru KPI-urile întreprinderilor nefinanciare. Toate acestea lipsesc în conținutul Proiectului.
11. În versiune actuală, **proiectul nu este pe deplin coerent sub aspectul mecanismului de calificare a activităților.** Pe de o parte, **pct. 14** stabilește în mod clar că o activitate economică este aliniată la Taxonomie dacă îndeplinește cumulativ cele trei criterii materiale, și anume contribuția substanțială, criteriile DNSH și garanțiile sociale minime. Pe de altă parte, **pct. 15** introduce o succesiune de pași în care verificarea începe cu „stabilirea dacă activitatea economică este inclusă în Taxonomie”, prin consultarea părții „Cod sector/NACE/CAEM-2, Denumirea și descrierea activității” din anexa nr. 1. Aceeași logică este reluată în introducerea Anexei nr. 1, unde se prevede că, „pentru a fi eligibile”, activitățile economice „ar trebui să fie menționate în lista oficială a Taxonomiei activităților eligibile (pasul 1)”, iar tot în aceeași anexă se arată că Anexa nr. 4 este doar informativă, întrucât calitatea „de facilitare” sau „de tranziție” „nu influențează procesul de selecție”.
12. Această redactare creează riscul ca proiectul să fie aplicat într-o manieră excesiv de formală, în care listarea în anexă și corespondența cu un cod CAEM-2/NACE să funcționeze, în practică, ca o condiție autonomă de acces, deși pct. 14 configurează alinierea prin criterii de fond. Totodată, cu privire la MSS apare o necorelare între pct. 20, care definește garanțiile sociale minime ca „procedurile puse în aplicare de o întreprindere”, și pct. 21-22, respectiv Anexa nr. 3, care deplasează analiza spre un screening de țară și spre metodologiile interne ale participanților financiari; suplimentar, pct. 21.1 face trimitere la „cele 8 convenții fundamentale” ale OIM, în timp ce Anexa nr. 3, pct. 2.1, operează cu „cele 10 convenții fundamentale”. În lipsa unei clarificări, aceste diferențe pot genera interpretări divergente, practică neuniformă și insecuritate juridică în procesul de evaluare și raportare.

13. **Pct. 2.3** din proiectul hotărârii obligă autoritățile administrației publice centrale să elaboreze și să aprobe actele normative necesare punerii în aplicare a taxonomiei. **Pct. 3 și 4** fac apoi referire la modificarea ori înlocuirea „actelor normative de punere în aplicare a Taxonomiei”, fără a defini ce acte intră în această categorie, care este ierarhia lor, ce autorități le adoptă și care sunt limitele lor materiale. În paralel, nota de fundamentare recunoaște expres că ulterior aprobării va fi necesară elaborarea și ajustarea cadrului normativ secundar. În lipsa unei individualizări minime a acestor acte și a competențelor aferente, proiectul lasă deschis un spațiu normativ semnificativ, ceea ce slăbește determinabilitatea obligațiilor și poate genera întârzieri, conflicte de competență ori reglementări sectoriale divergente.
14. Proiectul hotărârii prevede că anexele nr. 1 și nr. 2 se revizuiesc „cel puțin o dată la trei ani”, deși, în logica Regulamentului (UE) 2020/852, regula revizuirii la un astfel de interval este legată în mod expres de activitățile de tranziție. **Generalizarea acestei obligații pentru toate criteriile tehnice poate crea instabilitate normativă** și poate complica planificarea investițiilor și a conformării pentru operatorii economici.
15. Din perspectiva **tehnicii legislative, proiectul prezintă mai multe vulnerabilități** care depășesc sfera unor simple imperfecțiuni redacționale. În primul rând, lista definițiilor de la pct. 4 al Taxonomiei este insuficientă în raport cu noțiunile efectiv utilizate ulterior. Termeni precum „participant la piața financiară”, „participant la piața de capital”, „participant profesionist pe piața asigurărilor”, „act normativ de punere în aplicare a Taxonomiei”, „entitate debitoare”, „nota de instrucțiuni” ori „verificare de către terți” sunt folosiți în texte cu efect juridic potențial semnificativ, fără a fi definiți sau măcar ancorați prin trimitere la legislația specială. Pentru un act cu relevanță transversală, această omisiune este de natură să favorizeze interpretări arbitrare și să afecteze unitatea aplicării.
16. Trimiterile interne de la **pct. 14 și 15** din Taxonomie sunt improprii structurii reale a actului. Proiectul trimite la „Titlul I”, „Titlul II”, „Titlul III” și „Titlul IV”, deși actul este structurat în capitole, secțiuni și anexe. Într-un act tehnic, asemenea erori nu sunt minore, deoarece afectează identificarea exactă a normei aplicabile și traseul de conformare. În plus, proiectul conține și alte erori de redactare, de exemplu „mediului,precum” sau „la la energia” care, deși aparent formale, reduc nivelul general de rigoare și pot alimenta incertitudinea interpretativă.
17. Proiectul **utilizează frecvent trimiteri la surse externe fără a preciza statutul juridic al acestora**. **Pct. 21.2** face referire generică la „reglementările UE” și la o „notă de instrucțiuni”, iar anexele includ standarde internaționale, documente CEN-CENELEC, orientări UNEP, materiale IPCC, baze de date europene și chiar linkuri externe. Această tehnică este problematică dacă nu se distinge clar între: a) cerințe obligatorii, b) instrumente tehnice auxiliare, c) materiale pur orientative. În lipsa unei astfel de delimitări, se poate ajunge la situația în care documente fără statut normativ intern sunt percepute sau utilizate în practică drept surse cvasi-obligatorii de conformare. Această problemă este cu atât mai pronunțată în raport cu standardele. În anexele proiectului apar atât referiri la standarde moldovenești adoptate la nivel național, de tipul SM EN ISO 14067:2018,

cât și referiri directe la standarde ISO ori la documente tehnice externe. Din perspectivă juridică, atunci când autorul urmărește să confere unei cerințe caracter normativ în Republica Moldova, trimiterea ar trebui făcută, pe cât posibil, la standardul moldovenesc corespondent, nu la documentul internațional brut sau la un simplu link. În sistemul național de standardizare, Institutul de Standardizare din Moldova are atribuții exclusive privind elaborarea și aprobarea standardelor moldovenești, precum și adoptarea standardelor europene și internaționale ca standarde moldovenești; în plus, regulile naționale prevăd expres că standardele internaționale și standardele europene sunt puse în aplicare în Republica Moldova numai prin adoptarea lor ca standarde moldovenești.

18. În consecință, formulări de tipul „standardele internaționale industriale acceptate în mod obișnuit” ori trimiterile directe la ghiduri UNEP, documente IFC, IPCC, CEN-CENELEC sau ISO trebuie revizuite sau reformulate. Dacă ele au doar valoare tehnică ori orientativă, acest caracter trebuie declarat expres în text. Dacă autorul intenționează să le confere relevanță juridică, ele trebuie filtrate prin cadrul normativ național și, după caz, raportate la standardele moldovenești ori la acte normative interne care le preiau sau le fac aplicabile. În lipsa acestei clarificări, proiectul riscă să externalizeze o parte a conținutului său normativ către documente variabile, externe și necontrolate de ordinea juridică internă.
19. **Textul proiectului nu instituie o abordare de aplicare etapizată, ci stabilește un unic moment de intrare în vigoare, respectiv expirarea termenului de 12 luni de la publicare.** În paralel, proiectul obligă autoritățile administrației publice centrale să aducă legislația în conformitate cu Taxonomia și să asigure elaborarea și aprobarea actelor normative necesare punerii în aplicare. În lipsa unor dispoziții tranzitorii exprese sau a unor termene diferențiate pe categorii de obligații, soluția normativă propusă conduce, la scadență, la aplicabilitatea integrală a regimului, iar nu la o implementare progresivă. Efectul practic al termenului de 12 luni este acela de a concentra asupra autorităților publice o obligație de rezultat privind pregătirea infrastructurii de implementare: emiterea actelor normative subsecvente, exercitarea funcțiilor de ghidare și supraveghere, precum și organizarea cooperării interinstituționale necesare aplicării Taxonomiei.

C. Recomandări privind revizuirea unor prevederi ale proiectului

Nr.	Referință la pct. din proiect	Recomandare
1.	Clauza de armonizare din preambul Nota de fundamentare pct. 7-8	Corelarea integrală a clauzei de armonizare cu nota de fundamentare și anexele. A se indica expres lista completă a actelor UE efectiv transpuse și caracterul total/parțial al transpunerii.
2.		Introducerea unei secțiuni exprese de guvernanță instituțională. A se desemna autoritatea coordonatoare; reglementarea separării competențelor între Ministerul

	Taxonomie pct. 1; HG pct. 2.1-2.3; Nota de fundamentare pct. 4.1	Finanțelor, BNM, CNPF și autoritățile sectoriale; a se prevedea obligația de cooperare și schimb de informații; a se stabili cine emite ghidaje, cine supraveghează și cine monitorizează aplicarea.
3.	Taxonomie pct. 4	Completarea pct. 4 cu definiții exprese sau cu trimitere la legislația specială aplicabilă. Pentru noțiunile sectoriale se recomandă tehnica trimiterii la legea-cadru relevantă; pentru noțiunile proprii proiectului se recomandă definiții autonome, concise și exhaustive. Lista definițiilor este incompletă pentru noțiunile utilizate efectiv în proiect: „participant la piața financiară”, „participant la piața de capital”, „participant profesionist pe piața asigurărilor”, „act normativ de punere în aplicare a Taxonomiei”, „verificare de către terți”, „entitate debitoare”, „nota de instrucțiuni”.
4.	Taxonomie pct. 5 și pct. 9-11	Pct. 5 trebuie limitat la sfera obligatorie, „în condițiile și în limitele prevăzute de legislația specială aplicabilă”. Pentru autorități publice, entități de audit/certificare și alte întreprinderi se recomandă să se introducă un punct distinct privind utilizarea orientativă, fără efect constitutiv de obligații autonome.
5.	Taxonomie pct. 6-8	Revizuirea pct. 6-8 și înlocuirea cu o normă-cadru. Formulare recomandată: “entitățile vizate aplică taxonomia numai în cazurile și condițiile prevăzute expres de legislația sectorială; în afara acestora, taxonomia poate fi utilizată cu caracter orientativ la dezvoltarea produselor, evaluarea investițiilor, monitorizare și raportare.”
6.	Taxonomie pct. 6-8; Taxonomie pct. 14-15; Nota de fundamentare privind pașii 1-4	Introducerea unei clauze de neechivalare între taxonomie și admisibilitatea la finanțare. A se preciza expres că taxonomia are funcție de clasificare, orientare și transparență și nu constituie, în lipsa legislației speciale, criteriu autonom și exclusiv de acces la creditare, investiție sau asigurare.
7.	Taxonomie pct. 10	Reglementarea unui minim normativ al verificării. Se recomandă a reglementa la nivel primar: categoria verifcătorilor eligibili, exigențele minime de independență și competență, obligația folosirii unei metodologii aprobate, conținutul minim al raportului și delimitarea între verificare obligatorie și facultativă. Detaliile tehnice pot fi dezvoltate prin act secundar.
8.	Taxonomie pct. 12-13	Corelarea pct. 12-13 cu legislația specială și cu actele metodologice sectoriale. Se recomandă introducerea următoarei formulări „în condițiile și potrivit metodologiei prevăzute de legislația specială aplicabilă”, inclusiv cu privire la delimitarea activităților eligibile/neeligibile/aliniat, alocarea cifrei de afaceri, CapEx și OpEx și modelele de raportare.

9.	HG pct. 5; Nota de fundamentare pct. 8-9	Instituirea unor norme tranzitorii reale și a unei aplicări etapizate. Se recomandă: menținerea termenului general de intrare în vigoare a hotărârii; aplicarea obligațiilor de raportare numai după adoptarea cadrului sectorial; termene diferențiate pentru obligațiile de divulgare, verificare și conformare tehnică.
10.	Taxonomie pct. 14-15; Anexa nr. 1, partea introductivă	Clarificarea caracterului orientativ al codurilor CAEM-2/NACE și al listării în anexă. Se recomandă introducerea unui alineat expres: “trimiterile la codurile CAEM-2/NACE au caracter orientativ și nu prevalează asupra definiției și descrierii specifice a activității economice și asupra criteriilor tehnice aplicabile”.
11.	Taxonomie pct. 20-22; Anexa nr. 3	Alinierea strictă a MSS la art. 18 din Regulamentul (UE) 2020/852. Se recomandă: eliminarea referirii la 10 convenții; eliminarea screeningului de țară ca element normativ autonom; eliminarea noțiunii de „entitate debitoare”, dacă nu este definită și necesară; reformularea anexei nr. 3 în termenii procedurilor întreprinderii și ai celor 8 convenții fundamentale OIM.
12.	Taxonomie pct. 21.2; Anexele nr. 1-2	Introducerea unei norme exprese privind statutul juridic al trimiterilor externe. A se preciza că trimiterile la standarde, ghiduri, metodologii, baze de date sau alte documente externe au caracter exclusiv orientativ, dacă hotărârea sau legislația specială nu le conferă expres caracter obligatoriu. Se va elimina trimiterea generică la „nota de instrucțiuni”, dacă aceasta nu este identificată normativ.
13.	Anexa nr. 1, cap. I și tabelele tehnice; Anexa nr. 2; diverse rubrici „legi planificate”	Se recomandă excluderea sintagmelor de „legile planificate” ca element normativ al criteriilor tehnice și se va separa clar conținutul obligatoriu de materialele explicative sau orientative.
14.	Anexele nr. 1-2; referirile la ISO, CEN-CENELEC, UNEP, IPCC etc.	Înlocuirea, pe cât posibil, a trimiterilor directe la standarde internaționale cu standarde moldovenești corespondente. Dacă standardul nu a fost adoptat național, trimiterea trebuie menținută exclusiv ca referință orientativă, fără efect normativ direct. Aceeași regulă trebuie aplicată ghidurilor UNEP, IFC, IPCC și documentelor CEN-CENELEC.
15.	HG pct. 2.3, pct. 3-4	Definirea expresă a noțiunii și a competenței de emitere. Se recomandă introducerea unui punct nou care să prevadă că prin aceste acte se înțeleg actele normative adoptate de autoritățile publice competente, în temeiul hotărârii și al legislației sectoriale relevante, în limitele competențelor stabilite de lege.
16.	HG pct. 3-4	Reformularea mecanismului de revizuire. Se recomandă a se reglementa că anexele se actualizează „după caz”, pentru menținerea concordanței cu actele UE și legislația națională aplicabilă, iar revizuirea periodică la intervale de până la 3 ani se aplică numai acolo unde rezultă din actele

		UE relevante sau din necesitatea corectării unor necorelări tehnice/juridice.
17.	Taxonomie pct. 14-15; trimiteri interne din proiect	Revizuire integrală de tehnică legislativă și redactare. A se corecta toate trimiterile interne prin raportare la structura reală a actului; a elimina erorile gramaticale, sintactice și terminologice; a uniformiza terminologia pe tot parcursul proiectului și anexelor.
18.	Nota de fundamentare; tabelul de concordanță; dosarul de fundamentare	Actele relevă o transpunere primară, parțială și dependentă de norme ulterioare, însă nu dezvoltă suficient argumentarea pentru reglementările suplimentare față de cadrul UE și nici calendarul completării transpunerii. Se recomandă completarea notei de fundamentare și a tabelului de concordanță. A se preciza explicit: gradul de transpunere pentru fiecare act UE, calendarul transpunerii integrale, actele naționale conexe ce urmează a fi adoptate/modificate și justificarea oricăror reglementări naționale suplimentare.

În forma actuală, proiectul Hotărârii Guvernului privind Taxonomia pentru finanțare durabilă urmărește un obiectiv legitim și necesar, însă nu oferă încă un cadru suficient de clar, proporțional și complet din perspectiva patronatelor și a mediului de afaceri. Proiectul conține un nucleu compatibil cu actele UE invocate, dar și elemente de supratranspunere, extindere funcțională, necorelare internă și tehnică legislativă imperfectă, care sporesc riscul de interpretare neunitară și de împovărare excesivă a operatorilor economici.

Director Executiv CNPM

Vladislav Caminschi

Director Executiv FIA

Ana Groza

Confederația Națională a Patronatului din Republica Moldova

Republica Moldova, Chișinău, str. Maria Cebotari 16, MD-2012, IDNO: 1010620006044
BC Moldindconbank SA, Sucursala RENAȘTERE, MOLDM2X312, IBAN: MD85ML000000222402900344